

gelig kræve en eller anden form for kontrol med, at det rent faktisk også sker, eller give en eller anden mulighed for, at de mennesker, der oplever, at de ikke får de vilkår stillet i udsigt, kan gå et eller andet sted hen og klage deres nød. Et eller andet system skal der jo bygges op for at sikre det.

Over for det har jeg hørt fru Margrethe Vestager tale for en tillidsreform, hvor man skal slippe medarbejderne fuldstændig fri, hvor den enkelte selv har ansvaret for, at tingene udføres, og hvor kommunerne selv skal finde ud af, hvordan de bedst varetager dem. Et eller andet sted er der her to systemer, der støder sammen, og derfor er det jo fantastisk, at man kan finde en fælles linje. I de kommende uger bliver det spændende for os at se, hvad den linje egentlig rummer, og hvad det er, fru Margrethe Vestager her har fået Socialdemokraterne bundet op på.

Kl. 21:05

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:05

Margrethe Vestager (RV):

Nu er forventningens glæde jo som bekendt den største, og det vil så vise sig, hvordan det kommer til at gå i de forhandlinger.

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at tolke det, jeg siger. Jeg tror, hr. Kristian Thulesen Dahl kan tage det fuldstændig for pålydende, at sådan som vi ser det, er forudsætningen for enhver diskussion om kvalitetsstandarder, minimumsrettigheder, velfærdsrettigheder og sociale standarder, eller hvad det nu kunne være, at man så at sige rydder brættet for nogle af de ting, som er overflødige og tidsrøvende, og som gør, at de eneste virkelige taknemmelige i det her land må være reolproducenter eller dem, der sælger plads til at opbevare ting i elektronisk form, for det, vi får ud af det, er jo lag på lag på lag af rapporter, som i virkeligheden lægger sig imellem medarbejderne og de borgere, der har brug for hjælp.

Derfor tror jeg, at forudsætningen for, at vi kan komme i gang med noget interessant, finansiere det og skaffe medarbejdere til det, er, at vi så at sige rydder brættet for den mistillid og den kontrol og den statsliggørelse, som har været grundtænkningen de sidste 6 år, og i stedet for siger: Lad tilliden være udgangspunktet, og lad os så komme tilbage til, hvad det er for en velfærd, vi gerne vil have.

Kl. 21:06

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 21:06

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu forstår jeg på fru Margrethe Vestager, at med hensyn til Socialdemokraternes velfærdsrettigheder og dokumentationen af disse har fru Vestager ikke den store bekymring. Men når jeg læser Socialdemokraternes velfærdsrettighedsudspil, står der jo bl.a., at de ønsker, at der i hver kommune skal være en serviceombudsmand, som skal hjælpe borgerne med at klage, hvis de nu ikke får det lovede bad hver dag, og hvis de nu ikke får den mundfuld frisk luft hver dag, som fru Helle Thorning-Schmidt har talt om.

Hvordan kan fru Margrethe Vestager forestille sig at en serviceombudsmand ville gribe det an, hvis det er sådan, at man ikke fra det offentlige side har dokumenteret, at hr. Hansen rent faktisk har fået frisk luft hver dag, og at fru Jensen har fået bad hver dag?

Kl. 21:07

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:07

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo lidt det samme spørgsmål, man må stille sig selv, når man ser regeringens varslede forslag om en lovpligtig, uafhængig borgerrådgiver. Sådan som jeg ser det, regeringen står for, er det vist noget i stil med en sådan type, som Socialdemokraterne forestiller sig, og det synes vi måske i virkeligheden ikke er så interessant, uanset hvem der foreslår det, for vi har jo en ombudsmand, som har en hel fast forpligtelse. Ombudsmanden kan muligvis have brug for flere kræfter – det skal jeg bestemt ikke afvise – men jeg tror, det er vigtigt at holde fast i, at det, der er relevant for den enkelte borger, ikke er et klagesystem, man bygger op bagefter, og det er sådan set, uanset om det er regeringen, der foreslår det, eller om det er andre, der foreslår det. Det er alene af den grund, at vi jo har demokrati i vores kommuner, hvor der er folkevalgte.

Det Radikale Venstre havde et meget godt kommunalvalg sidst, men vi har trods alt færre folkevalgte end både Venstre og Socialdemokraterne, ja, vel egentlig færre end selv De Konservative. Men jeg synes, det er meget interessant, at vi har en så markant større tillid til de folkevalgte end dem, som egentlig er moderpartier til de valgte derude.